

दानिएलको पुस्तक - एक सय बाह्रौँ

इश्माएलको भविष्यवाणीमूलक प्रतीकवादको अनावृत्ति: धनुर्धरदेखि १,४४,००० का छाप लगाउनेसम्म

Jeff Pippenger

2024-03-02

परमेश्वर त्यस केटासित हुनुहुन्थ्यो; र ऊ बढ्दै गयो, उजाडस्थानमा बसोबास गर्‍यो, र धनुर्धर भयो। उत्पत्ति २१:२०।

इश्माएल धनुर्धर भए, जो युद्धको एक प्रतीक हो, र रोममाथि ल्याइने कार्यान्वयनात्मक न्यायको पनि एक प्रतीक हो।

बाबेलको देशबाट भागेर उम्किएकाहरूको स्वर सियोनमा हाम्रो परमेश्वर परमप्रभुको प्रतिशोध, उहाँका मन्दिरको प्रतिशोध, घोषणा गर्न सुनिन्छ। बाबेलको विरुद्ध धनुर्धरहरूलाई एकत्र गर; हे धनु ताब्रेहरू सबै, त्यसको वरिपरि छाउनी हाल; त्यहाँबाट कोही पनि उम्कन नपाओस्; त्यसले गरेका कामअनुसार त्यसलाई प्रतिफल देऊ; त्यसले जे-जति गरेकी छ, त्यहीअनुसार त्यसैसित गर; किनकि त्यसले परमप्रभुको विरुद्ध, इस्राएलका पवित्र परमेश्वरको विरुद्ध घमण्ड गरेकी छ। यर्मिया 50:28, 29.

धनुर्धारीहरूले बाबेललाई उसका कामअनुसार प्रतिफल दिन्छन्, र त्यो प्रतिफल छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, प्रकाश अध्याय अठारको दोस्रो स्वरमा, जब बाबेलमाथि प्रगतिशील कार्यकारी न्याय आरम्भ हुन्छ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्कियो, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नभोगो। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ। उसलाई त्यस्तै प्रतिफल देओ, जसरी उसले तिमीहरूलाई दिई; र उसका कामअनुसार उसलाई दोब्बर गरी दोब्बर प्रतिदान देओ: जुन कचौरामा उसले भरिन्, त्यसैमा उसको निम्ति दोब्बर भरिदेओ। जति उसले आफैलाई महिमा दिई र ऐश्वर्यभोगमा बाँची, उति नै उसलाई यातना र शोक देओ: किनकि उसले आफ्नो हृदयमा भन्छे, ‘म रानीझैँ बसेकी छु, म विधवा होइनेँ, र म शोक कहिल्यै देखेछैनै।’ प्रकाश 18:4-7।

इश्माएल र उनकी आमा हागरलाई जेठो सन्तानको अधिकारको उत्तराधिकार पाउनबाट रोक लगाइयो, र तिनीहरूलाई निकालियो। यसरी, ईर्ष्या इस्लामको भविष्यसूचक प्रेरणा बन्यो, र युद्ध तिनीहरूको भविष्यसूचक व्यवसाय। पहिलो उल्लेखमा साराले इश्माएल र उनकी आमामाथि लगाएको रोकथाम समावेश छ, र तिनीहरूको यही “रोकथाम” परमेश्वरको वचनभरि र इतिहासभरि इस्लामको एक प्रमुख भविष्यसूचक विशेषता बन्यो। इश्माएलका सन्तानहरू जंगली मानिसहरू हुने थिए, जसको हात हरेक मानिसको विरुद्धमा हुने थियो, र तिनीहरूको जंगली स्वभाव घोडा कुलको जंगली अरबी गधाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यसरी, पहिलो र दोस्रो धिक्कारका इस्लामी युद्धहरू क्रोधित घोडाहरूमा सवार योद्धाहरूका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

इस्लाम पछिल्ला वर्षाको सन्देश हो, र यो उचित नै हो कि तीनवटा विपत्तिहरूले तीन विशिष्ट भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि पछिल्ला वर्षाको कार्यविधि “line upon line” हो। जब पहिलो दुई रेखाका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूलाई एकसाथ ल्याइन्छ, तब तिनले तेस्रो विपत्तिको रेखा स्थापित गर्छन्। यी तीनै भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिलाई चित्रण गर्छन्। ती तीन रेखाहरूले पछिल्ला वर्षा खन्याइने अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, किनकि तेस्रो विपत्ति सेप्टेम्बर 11, 2001 मा आइपुग्दा पछिल्ला वर्षा छर्किन थालिसकेको थियो।

“पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि पर्नुपर्नेछ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लनुपर्नेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले प्रकाशित हुनेछ।” Review and Herald, April 21, 1891.

मोहर लगाइने अवधि अगस्त ११, १८४० मा आरम्भ भई अक्टोबर २२, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँग समाप्त भएको अवधिद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। त्यो समयावधि हबकूक अध्याय २ मा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। मिलेरवादी इतिहासले हबकूक अध्याय २ को पूर्ति गर्‍यो, र त्यसरी यसले अगस्त ११, १८४० मा स्वर्गदूत अवतरित हुँदा आरम्भ गर्‍यो, अनि अक्टोबर २२, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्दा समाप्त भयो।

हबकूक अध्याय दुईले यो चिनाउँछ कि दर्शनको अन्त्यमा दर्शनले “बोल्ने” थियो। प्रकाश अध्याय दशको पद तीनमा, स्वर्गदूतले ठूलो स्वरले करायो (बोल्‍यो), र अक्टोबर २२, १८४४ मा त्यही स्वर्गदूतले “अब समय रहनेछैन” भनी शपथ खा‍यो (बोल्‍यो)। हबकूक अध्याय दुईको पद एकमा उल्लिखित हेरालु अगस्त ११, १८४० मा अवस्थित छ, किनकि त्यही बेला हेरालुहरूले आफ्ना स्वरहरू उठाउँछन्।

१८८८ को विद्रोहमा, जसलाई सिस्टर व्हाइटले प्रकाश अठारको त्यस स्वर्गदूतको प्रतिनिधित्व गर्ने भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ, जसले पृथ्वीलाई उहाँको महिमाले आलोकित गर्नुपर्ने थियो, पहरेदारहरूले (जोन्स र वागोनर) परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू देखाउन तुरहीझैँ आफ्ना “स्वरहरू” उठाए, किनकि तिनीहरूको सन्देश लाओडिसियालाई दिइएको सन्देश थियो। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, जसको पूर्वछाया १८८८ को इतिहासद्वारा देखाइएको थियो, प्रभुले आफ्ना अन्तिम दिनका जनहरूलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फिर्ता डोर्याउनुभयो, जहाँ पहरेदारहरूको वचन सुनिएन। त्यस स्वर्गदूतको अवतरणले पहरेदारहरूको भविष्यसूचक आगमनलाई चिह्नित गर्दछ।

१८४० अगस्त ११ मा आइपुगेको “आवाज” पहरेदारहरूद्वारा सुनाइयो, र यर्मियालाई भनियो कि यदि आफ्ना निराशापछि उसले आफ्नो विश्वासमा फर्केर परमेश्वरमाथि भरोसा राख्‍यो भने, ऊ परमेश्वरको मुख हुनेछ। ढिलाइ भएको दर्शन अन्ततः १८४४ अक्टोबर २२ मा आइपुग्दा, त्यसले “बोल्‍यो।” हबकूक अध्याय दुईको त्यो अवधि, जो मिलेराइट इतिहासमा पूरा भयो, एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिलाई चित्रित गर्दछ।

यो पहिचान गर्नु अत्यावश्यक छ कि अगस्त ११, १८४० देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको अवधि एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने कार्यलाई चित्रित गर्दछ, जुन त्यही अवधि हो जसमा पछिल्लो वर्षा खन्‍याइन्छ। यो अत्यावश्यक छ, किनकि पछिल्लो वर्षाको सन्देश “पंक्तिमाथि पंक्ति” को पद्धतिद्वारा पहिचान गरिनुपर्छ। एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने विशेष अवधि भविष्यसूचक रेखाहरूमा बारम्बार प्रस्तुत गरिएको छ, र हबकूक २ मा पनि यही कुरा देखिन्छ, जसलाई सिस्टर व्हाइटले प्रत्यक्ष रूपमा मिलेरवादी इतिहासमा पूरा भएको भनी चिनाउनुभएको छ। उहाँले बारम्बार यो पनि सिकाउनुहुन्छ कि मिलेरवादी इतिहास एक लाख चवालीस हजारको इतिहासमा पुनरावृत्त हुन्छ।

“ती भविष्यवाणीहरूसँग अन्तर्गुफित, जसलाई उनीहरूले दोस्रो आगमनको समयसँग सम्बन्धित ठानेका थिए, तिनीहरूको अनिश्चितता र उत्कण्ठाको अवस्थाअनुकूल विशेष शिक्षाहरू पनि थिए, जसले उनीहरूलाई विश्वासमा धैर्यपूर्वक प्रतीक्षा गर्न प्रोत्साहित गर्‍यो कि जुन कुरा त्यसबेला उनीहरूको समझमा अँध्यारो थियो, त्यो उचित समयमा स्पष्ट पारिनेछ।”

“यी अगमवाणीहरूमध्ये हबकूक २:१-४ को यो अगमवाणी पनि थियो: ‘म मेरो पहरामा उभिनेछु, र बुर्जामाथि आफूलाई खडा गर्नेछु, अनि उहाँले मलाई के भन्नुहुनेछ, र जब म ताडना पाउँछु तब मैले के जवाफ दिनेछु, त्यो हेर्न म जाग्राम बस्नेछु। तब परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पढिहरूमाथि स्पष्ट पारेर लेख, ताकि यसलाई पढ्ने मानिस दौडन सकोस्। किनकि दर्शन अझै नियुक्त समयको लागि हो, तर अन्तमा त्यसले बोल्नेछ, र झुटो ठहरिनेछैन: यद्यपि त्यो ढिलो भएजस्तो लागे पनि, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि त्यो निश्चय नै आउनेछ, त्यो ढिलो हुनेछैन। हेर, जसको प्राण अहंकारले फुलेको छ, त्यो त्यसमा सोझो छैन: तर धर्मीचाहिँ आफ्नो विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ।”

“१८४२ मै नै यस भविष्यवाणीमा दिइएको ‘दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पार, ताकि जसले यसलाई पढ्छ, ऊ दौडिन सकोस्’ भन्ने निर्देशनले चार्ल्स फिचलाई दानियेल र प्रकाशको पुस्तकका दर्शनहरूलाई दृष्टान्तस्वरूप प्रस्तुत गर्न एउटा भविष्यसूचक चार्ट तयार पार्ने प्रेरणा दिएको थियो। यस चार्टको प्रकाशनलाई हबकूकलाई दिइएको आज्ञाको परिपूर्तिको रूपमा लिइयो। तथापि, त्यसबेला दर्शनको सम्पन्नतामा देखिने एउटा विलम्ब—अर्थात् ढिलाइको समय—उही भविष्यवाणीमा प्रस्तुत गरिएको छ भन्ने कुरा कसैले ध्यान दिएन। निराशापछि, यो धर्मशास्त्रीय अंश अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण देखियो: ‘किनकि दर्शन अझै नियुक्त समयको लागि हो, तर अन्तमा यसले बोल्नेछ, र झूटो ठहरिनेछैन; यद्यपि यो ढिलो भयो भने, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि यो निश्चय नै आउनेछ, यो ढिलो हुनेछैन।... धर्मो आफ्नो विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ।’”

इजकिएलको अगमवाणीको एक अंश पनि विश्वासीहरूका लागि शक्ति र सान्त्वनाको स्रोत थियो: “परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको सन्तान, तिमीहरूले इस्राएलको देशमा प्रयोग गर्ने त्यो उखान के हो, जसमा भनिन्छ, दिनहरू लम्बिँदै जान्छन्, र हरेक दर्शन निष्फल हुन्छ? यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ.... दिनहरू नजिक आइपुगेका छन्, र हरेक दर्शनको पूरा हुने समय पनि.... म बोल्नेछु, र मैले बोल्ने वचन पूरा हुनेछ; अब त्यसमा विलम्ब हुने छैन।” “इस्राएलको घरानाकाहरू भन्छन्, उसले देखेको दर्शन अझ धेरै दिनपछिको हो, र उसले धेरै टाढाको समयको विषयमा अगमवाणी गर्छ। यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ; मेरा कुनै पनि वचन अब उप्रान्त विलम्ब गरिने छैनन्, तर मैले बोलेको वचन पूरा हुनेछ।” इजकिएल 12:21-25, 27, 28।” The Great Controversy, 391-393.

मिलेरवादीहरूले आफूहरूलाई केवल दस कन्याहरूको दृष्टान्त र हबकूक अध्याय दुईको पूर्तिमा देखेनन्, तर तिनीहरू यस तथ्यलाई पनि बुझ्न अगुवाइ गरिए कि जुन इतिहासमा तिनीहरूले यी भविष्यवाणीहरूको पूर्ति गरिरहेका थिए, त्यो इतिहास त्यही एउटै इतिहासको इजकिएलद्वारा गरिएको पहिचान पनि थियो, जहाँ “हरेक दर्शनको प्रभाव” पूरा हुने थियो। एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहासको रेखा नै त्यो स्थान हो जहाँ हरेक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ!

अन्तिम वर्षाको अवधिलाई र एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने समयलाई प्रतिनिधित्व गर्ने रेखाहरूलाई एउटै ठाउँमा ल्याइन्छ, ताकि यो स्थापित होस् कि त्यो भविष्यसूचक इतिहासमा अवश्य नै अल्फा र ओमेगाको छाप विद्यमान हुन्छ।

मिलेराइट इतिहास प्रकाशको पुस्तक अध्याय दशका स्वर्गदूतको स्वरबाट सुरु हुन्छ, र त्यही स्वरमै अन्त्य हुन्छ। सेप्टेम्बर ११, २००१ प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको पहिलो स्वरबाट सुरु हुन्छ, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारकै दोस्रो स्वरमा अन्त्य हुन्छ। हबकूक अध्याय दुई पहरेदारहरूको स्वरबाट सुरु हुन्छ, र यर्मियाका पहरेदारको स्वरमा अन्त्य हुन्छ। पहिलो विपत्ति मोहम्मदबाट सुरु हुन्छ, र मोहम्मद द्वितीयमा अन्त्य हुन्छ। दोस्रो विपत्ति इस्लामका चार स्वर्गदूतहरूको मुक्तिबाट सुरु हुन्छ र इस्लामको संयमनमा अन्त्य हुन्छ।

पछिल्लो वर्षा भन्ने कार्यविधि नै यशैयाको “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” कार्यविधि हो, र पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई पहिचान र स्थापित गर्न एकसाथ ल्याइने ती पङ्क्तिहरूमा अल्फा र ओमेगाको छाप अवश्य नै समाविष्ट हुन्छ। प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायको पहिलो धिक्कार मोहम्मदबाट आरम्भ हुन्छ र मोहम्मद द्वितीयमा समाप्त हुन्छ। यो अवधिलाई दुई प्रकारका युद्धमा विभाजित गरिएको छ; पहिलो, अबूबकरको समयदेखि गम्भीर रूपमा आरम्भ भएका रोममाथिका अव्यवस्थित आक्रमणहरू, र त्यसपछि एक सय पचास वर्षको त्यो अवधि, जसमा इस्लामको पहिलो संगठित युद्ध सम्पन्न भयो।

एक सय पचास वर्ष “पाँच महिना” को समय-भविष्यवाणीले प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो धिक्कारमा पनि एक समय-भविष्यवाणी छ, जुन तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन हो। त्यसकारण, पहिलो र दोस्रो धिक्कारको भविष्यसूचक संरचनाले अन्त्यलाई आरम्भसँग पहिचान गराउने भएकाले, यसमा छाप लगाउने कार्य र एक निश्चित समय-अवधिबीच विभाजन समावेश छ। छाप लगाउने प्रक्रिया पहिलो धिक्कारको इतिहासको आरम्भमा प्रतिनिधित्व

गरिएको छ, र दोस्रो धिक्कारको अन्त्यमा पनि यो प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पद चारको छाप लगाउने कार्यपछि, पहिलो हायमा, “पाँच महिना” (एक सय पचास वर्ष) आउँछ। यी पाँच महिनाको पहिचान दुई पटक गरिएको छ—एकपटक पद पाँचमा, र फेरि पद दसमा। दोस्रो हायमा, अगस्ट ११, १८४० देखि अक्टोबर २२, १८४४ सम्मको छाप लगाउने प्रक्रियाभन्दा अघि, पद पन्ध्रको “घण्टा, दिन, महिना, र वर्ष” (तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन) सम्बन्धी भविष्यवाणी आउँछ। यसरी, एक निरन्तर रेखाभिन्न, पाँचौँ र छैटौँ तुरहीहरू छाप लगाउने प्रक्रियाको दृष्टान्तद्वारा आरम्भ र अन्त हुन्छन्।

दुईवटा रेखाहरूका रूपमा, “रेखामाथि रेखा” लागू गरिँदा, तिनीहरूले मोहम्मद पहिलो र मोहम्मद दोस्रोद्वारा चिह्नित आरम्भ र अन्त्यलाई पहिचान गराउँछन्। “रेखामाथि रेखा” द्वारा, तिनीहरूले प्रत्येक रेखाभिन्न दुई भिन्न अवधिहरूलाई पहिचान गराउँछन्, अर्थात् प्रत्येक रेखासँग समयसम्बन्धी भविष्यवाणी भएकोले त्यो उत्पन्न हुन्छ। पहिलो हायको इतिहासमा, इस्लामले रोमलाई “हानि” पुऱ्याउने थियो, र दोस्रो हायमा, त्यसले रोमलाई “मार्ने” थियो। पहिलो हाय भाला, तरबार र बाणहरूको युद्ध थियो, र दोस्रो हायले बारुदलाई शस्त्रास्त्रको रूपमा परिचित गरायो।

“पद १०। अनि तिनीहरूका पुच्छरहरू बिच्छीका पुच्छरजस्ता थिए, र तिनीहरूका पुच्छरहरूमा डङ्गहरू थिए; अनि मानिसहरूलाई पाँच महिना हानि पुऱ्याउने तिनीहरूको शक्ति थियो। ११। अनि तिनीहरूमाथि एक राजा थियो, जो अथाह खाडलको स्वर्गदूत हो, जसको नाम हिब्रू भाषामा अबद्दोन हो, तर ग्रीक भाषामा उसको नाम अपोल्ल्योन छ।”

“अहिलेसम्म, कीथले हामीलाई पहिलो पाँच तुरहीहरू फुकाइएका दृष्टान्तहरू प्रस्तुत गरेका छन्। तर अब हामीले उनीसँग यहाँ विदा लिनुपर्छ, र यहाँ प्रस्तुत गरिएको यस अगमवाणीको नयाँ विशेषताको प्रयोगतर्फ अघि बढ्नुपर्छ; अर्थात्, अगमवाणीसम्बन्धी अवधिहरू।”

“तिनीहरूको शक्ति मानिसहरूलाई पाँच महिना हानि पुऱ्याउने थियो।—१. प्रश्न उठ्छ, तिनीहरूले पाँच महिनासम्म कुन मानिसहरूलाई हानि पुऱ्याउने थिए?—निस्सन्देह, पछि तिनीहरूले जसलाई मार्ने थिए, तिनैलाई (पद १५ हेर्नुहोस्); ‘मानिसहरूको तेस्रो भाग,’ अथवा रोमी साम्राज्यको तेस्रो भाग,—यसको यूनानी विभाजन।”

“२. उनीहरूले यातना दिने आफ्नो काम कहिलेदेखि आरम्भ गर्नुपर्ने थियो? ११औँ पदले यस प्रश्नको उत्तर दिन्छ।

“(१) ‘तिनीहरूमाथि एक जना राजा थियो।’ मोहम्मदको मृत्यु भएदेखि तेह्रौँ शताब्दीको अन्त्यतिरसम्म, मोहम्मदियनहरू विभिन्न नेताहरूअन्तर्गत अनेक गुटहरूमा विभाजित थिए, र तिनीहरू सबैमाथि फैलिएको कुनै सार्वभौम नागरिक सरकार थिएन। तेह्रौँ शताब्दीको अन्त्यतिर, ओथमानले एउटा सरकार स्थापना गरे, जुन त्यसयता ओटोमन सरकार, अथवा साम्राज्य, को नामले चिनिएको छ; र त्यो यसरी विस्तार हुँदै गयो कि यसले सबै प्रमुख मोहम्मदियन जातिहरूमाथि आफ्नो प्रभुत्व फैलायो, र तिनीहरूलाई एक विशाल राजतन्त्रमा एकीकृत गर्‍यो।”

“(२) राजाको चरित्र। ‘जो अथाह खाडलको दूत हो।’ दूतले सन्देशवाहक, सेवक जनाउँछ—चाहे असल होस् वा खराब—र सधैं आत्मिक प्राणी नै हो भन्ने होइन। ‘अथाह खाडलको दूत,’ अर्थात् त्यो खोलिँदा त्यहाँबाट आएको धर्मको प्रधान सेवक। त्यो धर्म मोहम्मदवाद हो, र सुल्तान त्यसको प्रधान सेवक हो। ‘सुल्तान, वा महान् सेइज्योर, जसरी उसलाई भिन्नताविना भनिन्छ, सर्वोच्च खलिफा, वा प्रधान पूजाहारी पनि हो, जसले आफ्नो व्यक्तित्वमा सर्वोच्च आत्मिक गरिमा र सर्वोच्च लौकिक अधिकारलाई एकीकृत गरेको हुन्छ।’—World As It Is, p.361.

“(३) उसको नाम। हिब्रूमा, ‘एबाडोन,’ अर्थात् विनाशकर्ता; ग्रीकमा, ‘अपोल्ल्योन,’ अर्थात् उन्मूलन गर्ने, वा नाश गर्ने। दुई भाषामा दुई फरक नाम हुनुबाट यो स्पष्ट हुन्छ कि यहाँ त्यस शक्तिको नामभन्दा पनि उसको चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्न खोजिएको हो। यदि त्यस्तो हो भने, दुवै भाषामा व्यक्त गरिएझैं, ऊ एक विनाशकर्ता हो। यही नै सधैं ओटोमन सरकारको चरित्र रहिआएको छ।

“तर ओथमानले युनानी साम्राज्यमाथि आफ्नो पहिलो आक्रमण कहिले गरे?—गिबन, Decline and Fall, आदि अनुसार, ‘ओथमान 27 जुलाई, 1299 मा पहिलो पटक निकोमिडियाको भूभागमा प्रवेश गरे।”

“केही लेखकहरूको गणना यस धारणामा आधारित रहेको छ कि त्यो अवधि ओटोमन साम्राज्यको स्थापनासँगै आरम्भ हुनुपर्छ; तर यो स्पष्टतः एउटा त्रुटि हो; किनकि तिनीहरूमाथि केवल एक राजा हुनु मात्र होइन, तिनीहरूले मानिसहरूलाई पाँच महिना पीडा पनि दिनुपर्ने थियो। तर पीडाको अवधि ती पीडकहरूको पहिलो आक्रमणभन्दा अघि आरम्भ हुन सक्दैनथ्यो, जुन, माथि उल्लेख गरिएझैं, २७ जुलाई, १२९९ थियो।

यस प्रारम्भ-बिन्दुमा आधारित रही निम्नलिखित गणना सन् 1838 मा जे. लिचद्वारा प्रकाशित Christ's Second Coming, etc. शीर्षकको कृतिमा प्रस्तुत गरिएको थियो।

“‘अनि तिनीहरूको शक्ति मानिसहरूलाई पाँच महिनासम्म पीडा दिनु थियो।’ यहीसम्म तिनीहरूको अधिकार फैलिएको थियो—निरन्तर लुटपाटद्वारा सताउन, तर राजनीतिक अर्थमा तिनीहरूलाई मार्न होइन। ‘पाँच महिना,’ अर्थात् एक महिनामा तीस दिनका दरले, हामीलाई एक सय पचास दिन दिन्छ; र यी दिनहरू प्रतीकात्मक भएकाले, तिनले एक सय पचास वर्षलाई जनाउँछन्। 1299 जुलाई 27 बाट आरम्भ गर्दा, ती एक सय पचास वर्ष 1449 सम्म पुग्छन्। त्यस सम्पूर्ण अवधिभर तुर्कहरू ग्रीक साम्राज्यसँग लगभग निरन्तर युद्धमा संलग्न थिए, तर तैपनि त्यसलाई जितेका थिएनन्। तिनीहरूले ग्रीकका धेरै प्रान्तहरू कब्जा गरे र आफ्नो अधीनमा राखे, तर अझै पनि कन्स्टान्टिनोपलमा ग्रीक स्वतन्त्रता कायम थियो। तर 1449 मा, ती एक सय पचास वर्षको समाप्तिमा, एउटा परिवर्तन आयो, जसको इतिहास पछिल्ला तुरहीअन्तर्गत पाइनेछ।” उरियाह स्मिथ, Daniel and Revelation, 505–507.

युरियाह स्मिथले जोसियाह लिचद्वारा गरिएको एक सय पचास वर्षको गणनालाई उद्धृत गर्दैछन्, जुन समाप्त भएपछि, अर्को तुरहीमा रहेको तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र-दिने भविष्यवाणीको लागि एक प्रारम्भिक बिन्दु प्रस्तुत गर्दछ। यी दुई परस्पर सम्बद्ध समय-भविष्यवाणीहरूबारे लिचको भविष्यवाणीमाथि टिप्पणी गर्दै सिस्टर ह्याइटले यसरी अभिलेख गरिन्:

“सन् 1840 मा भविष्यवाणीको अर्को उल्लेखनीय पूर्तिले व्यापक चासो जगायो। त्यसभन्दा दुई वर्षअघि, दोस्रो आगमनको प्रचार गर्ने प्रमुख सेवकहरूमध्ये एक, जोसिया लिचले, प्रकाश 9 को एक व्याख्या प्रकाशित गर्दै ओटोमन साम्राज्यको पतनको भविष्यवाणी गरेका थिए। उनका गणनाअनुसार, यो शक्ति ... 11 अगस्त, 1840 मा परास्त हुने थियो, जब कन्स्टान्टिनोपलमा रहेको ओटोमन शक्ति भङ्ग हुने अपेक्षा गर्न सकिन्छ। अनि म विश्वास गर्दछु, यही कुरा सत्य ठहरिनेछ।”

“ठ्याक्कै निर्दिष्ट गरिएको त्यसै समयमा, टर्कीले आफ्ना राजदूतहरूद्वारा युरोपका मित्रराष्ट्र शक्तिहरूको संरक्षण स्वीकार गर्‍यो, र यसरी आफूलाई ख्रीष्टियन राष्ट्रहरूको नियन्त्रणअन्तर्गत राख्यो। उक्त घटनाले भविष्यवाणीलाई ठ्याक्कै पूरा गर्‍यो। जब यो कुरा ज्ञात भयो, तब असंख्य मानिसहरू मिलेर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणीको व्याख्याका सिद्धान्तहरूको शुद्धताप्रति विश्वस्त भए, र आगमन आन्दोलनलाई अद्भुत प्रेरणा प्राप्त भयो। विद्वान् र प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू प्रचारकार्यमा तथा उनका विचारहरूको प्रकाशनमा दुवैमा मिलेरसँग एकताबद्ध भए, र 1840 देखि 1844 सम्म यो कार्य तीव्र गतिमा फैलियो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 334, 335.

पहिलो र दोस्रो धिक्कार दुई परस्पर सम्बन्धित समय-भविष्यवाणीहरूद्वारा जोडिएका छन्। पहिलो धिक्कार मुहर लगाउने कार्यको एक दृष्टान्तबाट आरम्भ हुन्छ, र दोस्रो धिक्कार अगस्त 11, 1840 को इतिहासदेखि अक्टोबर 22, 1844 मा सातौँ तुरही बजेसम्म समाप्त हुन्छ, जुन मुहर लगाउने कार्यकै अर्को दृष्टान्त पनि हो। आरम्भ र अन्त्यले अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर वहन गर्छन्, किनकि, जसरी ख्रीष्टले एक हप्ताका लागि करारलाई दृढ पारेको इतिहासमा थियो, त्यसै गरी यो अवधि दुई भागमा विभाजित छ। पहिलो अवधि पहिलो मोहम्मदबाट आरम्भ हुन्छ, र दोस्रो मोहम्मदमा अन्त्य हुन्छ। दोस्रो अवधि “परमेश्वरको सामुन्ने रहेको सुनको वेदीका चारवटा सिङहरूबाट आएको एउटा आवाज” बाट आरम्भ हुन्छ, र “अनन्तकालसम्म जीवित रहनुहुने, स्वर्ग र त्यसमा भएका कुराहरू, पृथ्वी र

त्यसमा भएका कुराहरू, समुद्र र त्यसमा भएका कुराहरू सृष्टि गर्नुहुनेको नाउँमा, अबदेखि समय रहनेछैन” भनी शपथ खाने ख्रीष्टको “आवाज” मा अन्त्य हुन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“विगतकालमा परमेश्वरका जनहरूको यात्राका महान् इतिहाससम्बन्धी शङ्का उत्पन्न गराउन शैतानले मनमा जुनसुकै प्रश्न जगाउन सक्छ, त्यसले उसको शैतानी महिमालाई प्रसन्न तुल्याउँछ र परमेश्वरप्रति अपराध हो। प्रभुको सामर्थ्य र महान् महिमासहित हाम्रो संसारमा छिट्टै आगमन हुने सुसमाचार सत्य हो, र १८४० मा यसको घोषणा गर्न धेरै स्वरहरू उठाइए।” Manuscript Releases, volume 9, 134.